

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LVII. — Wydana i rozesłana dnia 27. kwietnia 1916.

Treść: (№ 112. i 113.) 112. Rozporządzenie, dotyczące ulg dla sprowadzonych skór wyprawnych, surowych, skórek i materiałów garbarskich. — 113. Rozporządzenie, w sprawie założenia Wojennego związku przemysłu wełnianego.

112.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem skarbu z dnia 20. kwietnia 1916,

dotyczące ulg dla sprowadzonych skór wyprawnych i surowych, skórek i materiałów garbarskich.

W wykonaniu przepisów § 5., punkt 3. i 4., rozporządzenia ministerialnego z dnia 5. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 28, zarządza się zmieniając częściowo te przepisy co do oznaczenia sprowadzonej z zagranicy skóry wyprawnej, co następuje:

§ 1.

W celu uzyskania ulg, wymienionych w § 5., punkcie 3. i 4., rozporządzenia z dnia 5. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 28, należy w celu załatwienia czynności cłowych, złożyć pisemnie deklaracje towarów w trzykrotnym wygotowaniu. W nich należy przez wymaganych dat ogólnych, wymienić:

- rodzaje dowożonych skór wyprawnych, surowych i skórek lub materiałów garbarskich według ich nazwy, przyjętej w zwyczajach handlowych,
- łącną wagę w kilogramach dla każdego gatunku dowożonej skóry wyprawnej lub materiałów garbarskich,
- ilość sztuk i łączną wagę dowożonych skór surowych i skórek i to osobno co do skór wołowych i cielęcych (łącznie z cielętami

odstawionemi od matki i jednorocznymi bykami), według następujących klas wagi:

Skóry surowe	do 22½ kg
	od 23 do 29½ kg
	od 30 do 39½ kg
	od 40 do 49½ kg
	ponad 50 kg
Skórki cielęce, solone	do 4 kg
	ponad 4 kg
Skórki cielęce, suszone	do 2 kg
	ponad 2 kg

Podobne deklaracje towarowe należy składać co do posyłek, przybywających pocztą, jeśli czyni się starania o uzyskania ulg co do tych posyłek.

§ 2.

Dowożoną skórę wyprawną, jeśli należy ona do rodzajów, wymienionych w § 1. rozporządzenia z dnia 5. lutego 1916, Dz. u. p. Nr. 28, i o ile strona złożyła deklarację towarową, odpowiadającą przepisom § 1. niniejszego rozporządzenia, winien urząd cłowy, załatwiający czynność cłową oznaczyć przez odcisnięcie stempla na każdej poszczegółnej sztuce i różnych jej częściach i przez umieszczenie pod nim słowa „dowóz“.

Tak oznaczoną skórę można sprzedawać dowolnie i po cenie, odbiegającej od oznaczonych najwyższych cen.

Urząd cłowy, załatwiający czynność cłową, winien przesłać Biuru dla zgłoszeń skór w c. i k. Ministerstwie wojny (Wiedeń, III., Vorderer Zollamtsstrasse 3) zaopatrzonej potwierdzeniem co do dokonania ostemplowania trzeci egzemplarz deklaracji towarowej.

W celu uzyskania ulg, przewidzianych w § 5., l. 4, wymienionego rozporządzenia dla wypadków dowozu skór surowych i skórek lub materiałów garbarskich, winny strony przesłać Ministerstwu handlu w ciągu 14 dni po nadejściu towaru do okręgu cłowego, dowody dokonanego dowozu, to jest potwierdzoną przez władzę cłową deklarację towarową i o ile możności także rachunek co do sprowadzonego z zagranicy towaru.

Ministerstwo handlu wyda po zbadaniu tego dowodu zgłaszającemu potwierdzenie, że zgłoszenia dokonano należycie i zawiadamia o tem Biuro dla zgłoszeń skór w c. i k. Ministerstwie wojny.

Urzędy cłowe zbiorą trzecie egzemplarzy deklaracji towarów, które mają być wystawiane przy załatwianiu czynności cłowych dla skór surowych, skórek i materiałów garbarskich i przeszła je w dniach 15. i ostatniego każdego miesiąca Ministerstwu handlu dla umożliwienia ściślejszego zbadania dowodów stron.

Po wyrobieniu skóry wyprawnej, sporządzonej ze sprowadzonych materiałów surowych, winien producent prosić bezzwłocznie w Ministerstwie handlu o dokonanie ostemplowania, przepisanego w § 5., l. 4, wymienionego rozporządzenia, podając rodzaj i ilość wyrobionej skóry; Ministerstwo handlu wyda co do tego dalsze zarządzenia.

§ 4.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

Leth wlr.

Spitzmüller wlr.

113.

Rozporządzenie Ministra handlu w porozumieniu z interesowanymi Ministrami i za zgodą Ministra wojny z dnia 25. kwietnia 1916

w sprawie założenia Wojennego związku przemysłu wełnianego.

Na mocy rozporządzenia cesarskiego z dnia 10. października 1914, Dz. u. p. Nr. 274, zarządza się, co następuje:

Członkowie związku.

Wszystkie przedsiębiorstwa, pizerabiające wełnę, czesankę, odpadki (odbytki) wełny, gałgany wełniane, sztuczną wełnę lub wyrabianą z tych towarów przędzę, należą do Wojennego związku przemysłu wełnianego.

Wojenny związek ma siedzibę w Wiedniu.

Co do przynależności do związku rozstrzyga według wolnego uznania w wątpliwych wypadkach Minister handlu po wysłuchaniu kierownictwa związku.

Cel związku.

Zadaniami związku wojennego są:

- a) prowadzenie dokładnego przeglądu stosunków pracy i urządzeń ruchu wchodzących w rachubę przedsiębiorstw, przeprowadzenie badania zapasów, produkcji i zbytu, zasadniczo za współdziałaniem właściwych izb handlowych i przemysłowych;
- b) stawianie wniosków w sprawie rozdzielania materiałów surowych i przędz w celu możliwie ekonomicznego użycia rozporządzalnych każdorazowo zasobów, przyczem w czasie trwania wojny międzynarodajne są interesy zarządu wojaskowego;
- c) udzielanie rad władzom centralnym przy nadawaniu zamówień;
- d) stawianie wniosków przy ustanawianiu cen;
- e) współdziałanie przy regulowaniu kwestyi zarządu gospodarczego, dotyczących przemysłu wełnianego, w szczególności przy wszystkich zarządzeniach dla uregulowania i popierania produkcji oraz dowozu i wywozu, przy wydawaniu i wykonywaniu zakazów dowozu i wywozu, przy zarządzeniach w zakresie polityki handlowej i opieki socyalnej i przy wszystkich kwestyach, które wynikną przy rozbrojeniu i przejściu do gospodarstwa pokojowego, wreszcie przeprowadzenie rozciągających się na to zarządzeń, o ile je Minister handlu związkowi poruczy; Minister handlu porozumie się przytem w czasie trwania wojny z Ministrem wojny.

§ 3.

Prawny charakter związku.

Związek jest osobą prawniczą. Zastępuje go na zewnątrz kierownictwo związku (§ 12.).

W imieniu związku podpisuje się w sposób prawnie zobowiązujący przewodniczący lub jeden z jego zastępców.

§ 4.

Obowiązki członków związku.

Członkowie związku winni popierać o ile możliwości cele związku i zaniechać wszystkiego, co mogłoby utrudniać ich wykonanie lub jemu przeszkodzić. Winni oni stosować się do wydanych przez kierownictwo związku zarządzeń, także do tych, które dotyczą przyczyniania się do kosztów sprawowania interesów, i udzielać wszystkich wyjaśnień, potrzebnych do jego przygotowania i przeprowadzenia. Winni oni dalej poddać swe przedsiębiorstwa i swój obrót wszelkiemu nadzorowi, potrzebnemu dla osiągnięcia celów związku. Nadzór ten wykonują osobne organa urzędowe, ustanowione przez Ministra handlu a w czasie trwania wojny także przez Ministra wojny, które to organa winne przedkładać Ministrowi handlu względnie Ministrowi wojny sprawozdania o swych spostrzeżeniach.

§ 5.

Biurowisko dla zgłoszeń zapotrzebowań.

Związkowi dodane jest biurowisko dla zgłaszania zapotrzebowań, przeznaczone dla stojących poza związkiem, a należących do małego i wielkiego przemysłu konsumentów produktów, wyrobionych z wełny i materiałów wełnianych.

Zakres i rodzaj czynności tego biurowiska oznaczy Minister handlu.

§ 6.

Organa związku.

Organami związku są:

- a) zgromadzenie związku,
- b) wydział związku (wydział wojenny),
- c) kierownictwo związku.

§ 7.

Zgromadzenie związku.

Zgromadzenie związku składa się z zastępców członków związku, którzy są wybierani większością głosów na pełnych zgromadzeniach wymienionych w § 1. przedsiębiorstw — z wyjątkiem przedsiębiorstwa kamgaru — w wyznaczonych przez Ministra handlu okręgach izb handlowych, oraz przez austriacki związek przedsiębiorstwa kamgaru. Ilość tych

zastępców dla każdego z oznaczonych okręgów izby handlowej i dla austriackiego związku przedsiębiorstwa kamgaru oznaczy Minister handlu.

Zgromadzenie związku wybiera zastępców do wydziału związku (§ 8.).

O ile już odbyły się wybory stosownie do przepisów tego paragrafu na podstawie poprzednich zarządzeń Ministra handlu, wybory te zatrzymują swą ważność.

Blizsze postanowienia co do przygotowania i przeprowadzenia wyborów i wyborów uzupełniających, co do zwołania zgromadzenia związku i co do regulaminu jego czynności wyda Minister handlu po wysłuchaniu kierownictwa związku.

§ 8.

Wydział związku.

Wydział związku składa się z:

- a) siedmiu członków, wybranych przez zgromadzenie związku (§ 7.);
- b) dwu członków wybranych przez związek przedsiębiorstwa kamgaru;
- c) sześciu członków, mianowanych przez Ministra handlu z koła członków związku.

Minister handlu może ze względów publicznych orzec po wysłuchaniu wydziału związku, że poszczególny członek utracił swój urząd oraz zarządzić także nowy wybór całego wydziału. Przy ponownym wyborze wydziału winny odbyć się również nowe mianowania członków według punktu c) tego paragrafu. Aż do przeprowadzenia nowego wyboru i nowych mianowań dotychczasowi członkowie wydziału pełnią nadal swe funkcje.

W razie ustąpienia wybranego członka należy w ciągu czterech tygodni przedsięwziąć wybór uzupełniający w ten sam sposób co wybór pierwotny.

O ile wybory lub mianowania, odpowiadające przepisom tego paragrafu dokonano już na podstawie poprzednich zarządzeń Ministra handlu, wybory te i mianowania zatrzymują swą ważność.

Wszyscy członkowie wykonują swe funkcje jako urzędy honorowe.

§ 9.

Uprawnienia wydziału związku.

Kierownictwo związku winno wysłuchać wydziału związku (wydział wojenny) przed wszystkimi rozstrzygnięciami i zarządzeniami natury zasadniczej. Jego uchwały są dla kierownictwa związku wiążące.

W szczególności należy do obowiązków wydziału związku:

- a) ustalenie zasad dla załatwiania spraw, oznaczonych w § 2.;
- b) powzięcie uchwał co do pokrywania i rozdzielania kosztów sprawowania interesów związku wojennego;
- c) nadzorowanie czynności kasowych i składania rachunków;
- d) ustalanie faktów, w razie zajścia których nakłada się kary porządkowe, oraz ustanawianie wymiaru tych kar, przy czem jednak w jednym poszczególnym wypadku nie można przekroczyć stopy kary 20.000 koron;
- e) powzięcie uchwał co do przedłożenia pewnego wypadku sądowi rozjemczemu;
- f) ustanawianie komisji dla przygotowania obrad nad pewnemi kwestyami;
- g) ustanawianie wydziałów zawodowych dla zastępowania poszczególnych gałęzi przemysłu;
- h) przybieranie rad pobocznych.

§ 10.

Regulamin wydziału związku.

Wydział związku schodzi się co najmniej raz na miesiąc.

Na żądanie jednego z komisarzy rządowych lub na pisemny wniosek co najmniej czterech członków wydziału związku należy zwołać posiedzenie tego wydziału w ciągu 14 dni.

Zaproszenia do członków wydziału związku oraz komisarzy rządowych na posiedzenia mogą być wystosowywane pisemnie lub telegraficznie.

Wydział związku jest zdolny do powzięcia uchwał, jeśli jest obecnych co najmniej dwu członków kierownictwa związku i czterech członków, nie należących do kierownictwa związku. Uchwały zapadają większością głosów. Kierownictwo prowadzi przewodniczący kierownictwa związku albo jeden z jego zastępców. Przewodniczący głosuje razem z innymi. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego. Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

Członkowie wydziału związku są uprawnieni każdego czasu do przedstawiania kierownictwu związku wniosków, co do których ma to ostatnie powziąć uchwałę na swem najbliższem posiedzeniu.

Uchwałą większością głosów obecnych można zarządzić tajność poszczególnych przedmiotów obrad i odnoszących się do nich wyników głosowania.

§ 11.

Wydziały zawodowe.

Wydział związku ma prawo tworzenia wydziałów zawodowych dla zastępowania poszczególnych gałęzi przemysłu, należących do związku (§ 9., g).

Członków tych wydziałów wybierają należący do odnośnej gałęzi przemysłu. Przepisy o składzie i prowadzeniu spraw tych wydziałów zawodowych wyda Minister handlu po wysłuchaniu wydziału związku.

Wydziały zawodowe są doradczymi organami wydziału związku w kwestyach dotyczących każdorazowo odnośnej gałęzi przemysłu.

§ 12.

Kierownictwo związku.

Kierownictwo związku składa się z przewodniczącego, pierwszego i drugiego jego zastępcy i trzech członków.

Tych funkcyjaryuszy mianuje Minister handlu — podczas trwania wojny w porozumieniu z Ministrem wojny — z pomiędzy członków wydziału związku.

Wszyscy członkowie kierownictwa związku wykonują swe czynności jako urzędy honorowe.

Kierownictwo związku zastępuje związek na zewnątrz i prowadzi wszystkie sprawy, w szczególności także ewentualne obrady z organizacjami innych przemysłów w sprawach zawodowych. Na niem ciąży rozstrzyganie we wszystkich kwestyach, w których nie jest wyraźnie przewidziane powzięcie uchwał przez wydział związku. Winno ono składać wydziałowi związku bieżące sprawozdanie o swej działalności.

Kierownictwo związku jest obowiązane do składania rachunków z obrotu pieniężnego i ma przedkładać corocznie zamknięcie rachunkowe wydziałowi związku do ścisłego badania (§ 9. c).

Przewodniczący, a w razie jego przeszkodzenia zastępca, zwołuje posiedzenia zgromadzenia związku, wydziału związku i kierownictwa związku i sprawuje na nich przewodnictwo.

Kierownictwo związku ustanawia potrzebnych urzędników i siły pomocnicze, których wynagradza się ze środków związku. Ustanawianie osób na stanowiska kierujące podlega potwierdzeniu Ministra handlu.

§ 13.

Regulamin czynności kierownictwa związku.

Kierownictwo związku zbiera się na posiedzenia w miarę potrzeby. Zaproszenia członków kierownictwa związku oraz komisarzy rządowych

na posiedzenia, można wysłowywać pisemnie lub telegraficznie.

Kierownictwo związku należy zwołać do 8 dni na posiedzenie, jeśli zażąda tego jeden z komisarzy rządowych lub conajmniej dwu członków kierownictwa związku, podając przedmioty obrad.

Kierownictwo związku jest zdolne do powzięcia uchwał, jeśli są zaproszeni wszyscy członkowie i komisarze rządowi a obecna jest conajmniej połowa członków.

Uchwały jego zapadają prostą większością głosów. W razie równości głosów uważa się za uchwałę to zdanie, do którego przyłączył się przewodniczący.

Komisarze rządowi nie biorą udziału w głosowaniu.

§ 14.

Szczególne obowiązki funkcyjaryuszy i urzędników związku.

Wszyscy członkowie kierownictwa związku i wydziału związku oraz wszyscy funkcyjaryusze związku winni przy wykonywaniu swych obowiązków kierować się najzupełniejszą bezstronnością i największą sumiennością.

Wszyscy funkcyjaryusze i urzędnicy związku są obowiązani zachować wobec obcych milczenie co do wszystkich spraw związku, które w swym charakterze służbowym poznali a których użytkowanie lub podanie ich do wiadomości obcych, sprzeciwia się celom Wojennego związku lub też dotyka stosunków przedsiębiorstwa członków związku, i mają to przyrzec pisemnie.

Przy załatwianiu spraw jest obowiązkiem kierownictwa związku starać się o to zapomocą odpowiednich urzędzeń, by przeszkodzić wzbromionego użytkowania lub podania do wiadomości nadeszłych do wydziału związku dat, dotyczących stosunków przedsiębiorstwa. Wezwania do podania dat, dostarczonych przez członków związku kancelaryi wydziału związku, winni urzędnicy i siły pomocnicze usłuchać tylko wówczas, jeśli wezwanie takie wystosują do nich komisarze rządowi lub wydział związku powziął co do tego uchwałę.

§ 15.

Koszta prowadzenia spraw.

Dla pokrycia kosztów prowadzenia spraw związku winni członkowie związku płacić ustanowione przez wydział związku wkładki, które mogą być ściągane w drodze egzekucji politycznej.

§ 16.

Nadzór państwowy.

Związek stoi pod nadzorem państwowym, który sprawują komisarze rządowi, mianowani przez Ministra handlu, a w czasie trwania wojny także przez Ministra wojny.

Komisarze rządowych należy zapraszać na wszystkie rozprawy i posiedzenia organów związku i mają prawo zabierać każdego czasu głos i stawiać wnioski, co do których musi być powzięta uchwała.

Mają oni nadto prawo odraczania wykonania uchwał i zarządzeń organów związku na tak długo, aż Minister handlu — w czasie trwania wojny po porozumieniu się z Ministrem wojny — wyda decyzję.

Komisarze rządowi mają także prawo wglądania do wszystkich ksiąg, zapisków i aktów organów Wojennego związku i żądać wszelkich wyjaśnień, które uważają za potrzebne.

§ 17.

Prawo zatwierdzenia rządowego.

Zatwierdzeniu ze strony Ministra handlu — w czasie trwania wojny w porozumieniu z Ministrem wojny — podlegają wszystkie rozstrzygnięcia, uchwały i zarządzenia wydziału i kierownictwa związku, dotyczące:

- a) wysokości wkładek związkowych, jeśli mają je stosownie do § 15. uiszczają członkowie związku;
- b) ustalania faktów, w razie zajęcia których nakłada się kary porządkowe i wymiar tych kar.

§ 18.

Sąd polubowny.

Dla rozstrzygania we wszystkich sporach między członkami związku w sprawach związku tworzy się sąd polubowny związku.

Sąd polubowny rozstrzyga nadto w tych wypadkach, w których członkowie związku uważają się za pokrzywdzonych w swych prawach przez zarządzenie, wydane przez kierownictwo związku. Nakłada on także kary porządkowe, przewidziane w § 20.

Sąd polubowny składa się z funkcyjaryusza sędziowskiego jako przewodniczącego, ustanowionego przez Ministra handlu w porozumieniu z Ministrem sprawiedliwości i z czterech członków lub ich zastępców, mianowanych przez Ministra handlu. Członkowie i zastępcy wykonują swą

funkcję jako urząd honorowy. Nie mogą oni należeć ani do kierownictwa, ani do wydziału związku.

Wszystkie rozstrzygnięcia sądu polubownego są ostateczne.

Postępowanie przed sądem polubownym stosuje się do przepisów 4. rozdziału VI. części procedury cywilnej, o ile z przepisów tego rozporządzenia co innego nie wynika.

Przewodniczący sądu polubownego może w zastosowaniu przepisów, obowiązujących dla postępowania przed zwyczajnymi sądami, wzywać świadków i rzeczoznawców i przesłuchiwać te osoby oraz strony pod przysięgą.

§ 19.

Przekroczenia; kary, nakładane przez władze polityczne.

Za przekroczenia tego rozporządzenia, o ile nie podlegają one ściganiu karno-sądowemu, będą polityczne władze I. instancji nakładały grzywny do 5000 koron lub też według ich uznania areszt do 6 miesięcy.

§ 20.

Kary sądu polubownego.

Działania i zaniechania, wykraczające przeciw tym przepisom lub zarządzeniom, które zostały wydane przez kierownictwo związku stosownie do tego rozporządzenia dla osiągnięcia celów Wojennego związku, winno kierownictwo związku po zasięgnięciu zgody wydziału związku podać do wiadomości sądu rozjemczego, który ma orzec o nałożeniu kary porządkowej.

Jeśli jeden z komisarzy rządowych podniesie zarzut przeciw uchwale wydziału związku, którą odrzucono przedłożenie jakiegoś wypadku sądowi rozjemczemu, ma to ten skutek, że wypadek ten musi być przekazany sądowi rozjemczemu do dalszego traktowania.

Jeśli uchwałą wydziału związku, zatwierdzoną przez Ministra handlu, ustanowiono wymiar kary dla pewnych faktów, to sąd polubowny jest przy wymiarze kary tą uchwałą wiązany. We wszystkich innych wypadkach podlega także wymiar kary dowolnemu uznaniu sądu polubownego; kara porządkowa nie może jednak w każdym poszczególnym wypadku przekraczać kwoty 20.000 koron. Kwoty kary będą na prośbę kierownictwa związku ściągane w drodze egzekucji politycznej i wpływają na cel dobra powszechnego, który oznaczy Minister handlu.

§ 21.

Rozwiązanie związku.

Rozwiązanie związku następuje po wysłuchaniu wydziału związku przez zarządzenie Ministra handlu, który rozstrzyga także co do użycia ewentualnej nadwyżki kasowej.

§ 22.

Chwila wejścia w życie.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Georgi wlr.

Hochenburger wlr.

Spitzmüller wlr.